

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 3. februára 2011 *

Vo veci T-584/08,

Cantiere navale De Poli SpA, so sídlom v Benátkach (Taliansko), v zastúpení: pôvodne A. Abate a R. Longanesi Cattani, neskôr A. Abate a A. Franchi, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: E. Righini, C. Urraca Caviedes a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2010/38/ES z 21. októbra 2008 o štátnej pomoci C 20/08 (ex N 62/08), ktorú Taliansko plánuje poskytnúť prostredníctvom úpravy schémy N 59/04 týkajúcej sa dočasných ochranných opatrení v sektore stavby lodí (Ú. v. EÚ L 17, 2010, s. 50),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory M.E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Papasavvas a N. Wahl (spravodajca),

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. júna 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- ¹ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

b) „existujúca pomoc“ bude znamenať:

- i) ... všetky pomoci, ktoré existovali pred nadobudnutím účinnosti zmluvy v príslušných členských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré nadobudli účinnosť predtým a ďalej platia po nadobudnutí účinnosti zmluvy;
- ii) autorizovanú pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou;

...

- v) pomoc, ktorá sa považuje za existujúcu pomoc, pretože možno stanoviť, že v čase, keď nadobudla účinnosť, nepredstavovala pomoc a následne sa stala pomocou v dôsledku vývoja spoločného trhu a bez toho, aby ju členský štát upravoval. Pokiaľ sa určité opatrenia stanú pomocou po liberalizácii činnosti podľa práva spoločenstva, tieto opatrenia sa nebudú považovať za existujúcu pomoc po dátume stanovenom pre liberalizáciu;

c) „nová pomoc“ bude znamenať všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

...“

- 2 Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3), v článku 4 ods. 1 stanovuje:

„Na účely článku 1 písm. c) nariadenia ... č. 659/1999 zmena existujúcej pomoci bude znamenať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci so spoločným trhom. Zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci.“

- 3 Na základe článku 87 ods. 3 písm. e) ES Rada prijala nariadenie (ES) č. 1177/2002 z 27. júna 2002 o dočasných ochranných opatreniach v sektore stavby lodí (Ú. v. ES L 172, s. 1; Mim. vyd. 13/029, s. 485). Toto nariadenie povolilo tento mechanizmus s cieľom pomôcť lodeniciam Spoločenstva, ktoré trpia nepriaznivými následkami vo forme vážnej ujmy v dôsledku nekalej hospodárskej súťaže zo strany kórejských lodeníc (odôvodnenie č. 3 nariadenia). Článok 2 ods. 2 a 3 tohto nariadenia stanovujú, že priamu pomoc pre zákazky na stavbu lodí možno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, pokiaľ táto pomoc neprekročí 6 % zmluvnej hodnoty a ak priemysel Spoločenstva utrpel vážnu ujmu v tomto trhovom segmente v dôsledku nekalých praktík zo strany Kórey.
- 4 Článok 3 nariadenia č. 1177/2002 podmieňuje poskytnutie pomoci jej oznámeniu Komisii podľa článku 88 ES, pričom Komisia musí takú pomoc preskúmať a prijať rozhodnutie podľa nariadenia č. 659/1999.
- 5 Článok 2 ods. 4 a články 4 a 5 nariadenia č. 1177/2002 znejú:

„Článok 2

...

4. Toto nariadenie sa neuplatňuje na lode, ktoré boli dodané neskôr ako tri roky odo dňa podpísania konečnej zmluvy. Komisia však môže trojročnú lehotu dodávky predĺžiť, ak sa to považuje za odôvodnené na základe technickej náročnosti individuálneho príslušného projektu na stavbu lodí alebo na základe zdržaní vyplývajúcich z nečakaných značných a obhájiteľných narušení pracovného programu lodenice, ktoré možno pripísať výnimočným a nepredvídateľným okolnostiam, ktoré vznikli mimo podniku.

...

Článok 4

Nariadenie sa uplatňuje na konečné zmluvy podpísané od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia až do skončenia jeho platnosti, s výnimkou konečných zmlúv podpísaných predtým, ako spoločenstvo oznámi v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, že začalo konanie o urovnaní sporu s Kóreou tým, že požiadalo o poradu v súlade s dohodou Svetovej obchodnej organizácie o pravidlách a konaniach pri urovnávaní sporov a konečných zmlúv podpísaných jeden mesiac alebo neskôr po tom, ako spoločenstvo oznámi v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, že toto konanie o urovnaní sporu bolo ukončené pozastavené preto, že Komisia považuje schválenú zápisnicu za účinne vykonávanú.

Článok 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* a jeho platnosť sa skončí 31. marca 2004.

...“

- 6 Nariadením Rady (ES) č. 502/2004 z 11. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1177/2002 (Ú. v. EÚ L 81, s. 6; Mim. vyd. 13/034, s. 33), sa dátum ukončenia platnosti nariadenia č. 1177/2002 stanovený v jeho článku 5 predlžuje do 31. marca 2005.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 Žalobkyňa, spoločnosť Cantiere navale De Poli SpA, prevádzkuje lodenicu v Benátkach (Taliansko).
- 8 Dňa 15. januára 2004 Talianska republika oznámila schému pomoci, prostredníctvom ktorej chcela uplatniť nariadenie č. 1177/2002 na základe článku 4 ods. 153 legge n° 350 su disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) [zákon č. 350 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu (zákon o štátnom rozpočte na rok 2004)] z 24. decembra 2003 (riadny dodatok ku GURI č. 299 z 27. decembra 2003, ďalej len „zákon č. 350/2003“), ktorý stanovoval:

„Na uplatňovanie [nariadenia č. 1177/2002] sa na rok 2004 vyčleňuje suma 10 miliónov eur. Formy poskytnutia pomoci upraví vyhláška Ministerstva pre infraštruktúru a dopravu. Účinnosť ustanovení tohto bodu podlieha podľa článku 88 ods. 3 [ES] predbežnému schváleniu [Komisie].“

- 9 Rozhodnutím z 19. mája 2004 o schéme pomoci N 59/2004 týkajúcej sa dočasných ochranných opatrení v sektore stavby lodí oznámenom pod číslom K(2004) 1807 (ďalej len „rozhodnutie o schválení z roku 2004“) Komisia schválila oznámenú schému

pomoci, ktorá podľa nej bola v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 1177/2002 a bola zlučiteľná so spoločným trhom (ďalej len „schéma pomoci z roku 2004“).

- 10 Talianska republika považovala počiatočnú dotáciu vo výške 10 miliónov eur za nedostatočnú na pokrytie všetkých žiadostí o pomoc podaných pred uplynutím platnosti nariadenia č. 1177/2002 zmeneného a doplneného nariadením č. 502/2004 a 1. februára 2008 oznámila Komisii svoj zámer vyčleniť na základe článku 2 ods. 206 legge n° 244 su disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2008) [zákon č. 244 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu (zákon o štátnom rozpočte na rok 2008)] z 24. decembra 2007 (riadny dodatok ku GURI č. 300 z 28. decembra 2007) dodatočnú sumu 10 miliónov eur v rozpočte určenom pre schému pomoci z roku 2004 (ďalej len „oznámené opatrenie pomoci“).
- 11 Listom z 30. apríla 2008 Komisia informovala Taliansku republiku, že v súvislosti s oznámeným opatrením pomoci sa rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES. Rozhodnutie o začatí konania bolo okrem toho uverejnené aj v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 140, 2008, s. 20). Komisia vyzvala zúčastnené strany, aby predložili svoje pripomienky v lehote jedného mesiaca odo dňa tohto uverejnenia. Listom z 12. septembra 2008 žalobkyňa predložila svoje pripomienky, ktoré Komisia nezohľadnila, pretože zastávala názor, že boli predložené neskoro.
- 12 Dňa 21. októbra 2008 Komisia prijala rozhodnutie 2010/38/ES o štátnej pomoci C 20/08 (ex N 62/08), ktorú Taliansko plánuje poskytnúť prostredníctvom úpravy schémy N 59/04 týkajúcej sa dočasných ochranných opatrení v sektore stavby lodí (Ú. v. EÚ L 17, 2010, s. 50) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré v článku 1 stanovuje:

„Štátna pomoc, ktorú Taliansko plánuje poskytnúť úpravou schémy N 59/04 týkajúcej sa dočasných ochranných opatrení v sektore stavby lodí, ktorá zahŕňa zvýšenie [rozsahu schémy pomoci z roku 2004] o 10 miliónov EUR, nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

Táto pomoc sa preto nemôže poskytnúť.“

- 13 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že oznámené opatrenie pomoci predstavuje novú pomoc v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 a článku 4 nariadenia č. 794/2004 a že túto pomoc nemožno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, pretože nariadenie č. 1177/2002 už nebolo účinné, čiže nemohlo slúžiť ako právny základ pre posúdenie oznámeného opatrenia pomoci. Komisia tiež spresnila, že toto opatrenie pomoci nemožno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom na základe rámcovej úpravy štátnej pomoci pre lodné staviteľstvo (Ú. v. EÚ C 317, 2003, s. 11; Mim. vyd. 08/002, s. 201) a nie je zlučiteľné so spoločným trhom ani na základe niektorého z ďalších ustanovení, ktoré sa uplatňujú v oblasti štátnej pomoci.

- 14 Komisia okrem toho uviedla, že po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 1177/2002 Kórejská republika predložila orgánu pre urovnávanie sporov (ďalej len „OUS“) Svetovej obchodnej organizácie (ďalej len „WTO“) otázku týkajúcu sa zákonnosti tohto nariadenia vzhľadom na pravidlá WTO. Dňa 22. apríla 2005 skupina expertov OUS uverejnila správu so záverom, že nariadenie č. 1177/2002 a niektoré vnútroštátne schémy pomoci prijaté na jeho základe a existujúce v čase, keď Kórejská republika predložila spor WTO, porušovali niektoré pravidlá tejto organizácie. Dňa 20. júna 2005 OUS prijal správu skupiny expertov, v ktorej odporúčal Spoločenstvu, aby uviedlo nariadenie č. 1177/2002 a vnútroštátne schémy pomoci prijaté na jeho základe do súladu so svojimi záväzkami na základe dohôd uzatvorených v rámci WTO.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa žalobkyňa 30. decembra 2008 podala túto žalobu.
- 16 Navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 17 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 18 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 svojho rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k možnosti spojenia tejto veci s vecou T-3/09, v rámci ktorej Talianska republika podala žalobu s rovnakým predmetom konania. Po doručení vyjadrení účastníkov konania, ktorí nemali žiadne námietky, uznesením predsedu ôsmej komory z 2. júna 2010 boli veci spojené na účely ústnej časti konania podľa článku 50 rokovacieho poriadku.

- ¹⁹ Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. júna 2010.

Právny stav

- ²⁰ Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov založených na porušení nariadenia č. 1177/2002, nesprávnom posúdení oznámeného opatrenia pomoci, na skutočnosti, že odporúčanie OUS z 20. júna 2005 nie je relevantné, na porušení článku 253 ES a na porušení zásad riadnej správy vecí verejných, kontradiktórnosti a dodržiavania práv na obranu.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení nariadenia č. 1177/2002, článku 253 ES a zásad rovnosti zaobchádzania a ochrany legitímnej dôvery

Tvrdenia účastníkov konania

- ²¹ V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásady upravujúce časovú pôsobnosť právnej normy. Komisia zamenila obdobie, počas ktorého bolo nariadenie č. 1177/2002 účinné, s obdobím, keď sa toto nariadenie uplatňovalo. Komisia bola totiž údajne povinná uplatňovať toto nariadenie na situácie existujúce pred uplynutím jeho platnosti, teda 31. marcom 2005, v rozsahu, v akom tieto situácie

vznikli v období, keď bolo nariadenie č. 1177/2002 účinné. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že bod 34 napadnutého rozhodnutia sa vyznačuje nedostatočným odôvodnením. Žalobkyňa tiež odkazuje na článok 4 nariadenia č. 1177/2002 a na rozhodnutie Komisie K(2008) 4356 z 8. augusta 2008 o pomoci N 68/2008 a N 69/2008 – Taliansko (predĺženie trojročnej lehoty na dodávku tankerov vyrobených v lodenici v Giacalone), v ktorom Komisia uplatnila nariadenie č. 1177/2002 po 31. marci 2005.

- 22 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí porušila zásadu rovnosti zaobchádzania vzhľadom na to, že podniky, ktoré využili schémy pomoci stanovené v tomto rozhodnutí, uzavreli svoje zmluvy o predaji v rovnakom hospodárskom a právnom kontexte, čiže pred 31. marcom 2005, aby čelili kórejskej neekonomickej hospodárskej súťaži, ako podniky, ktoré využili schému pomoci po rozhodnutí o schválení z roku 2004. Jediný rozdiel medzi týmito podnikmi je ten, že z rozpočtových dôvodov talianska vláda pristúpila po 31. marci 2005 k refinancovaniu schémy pomoci z roku 2004.
- 23 Komisia rovnako porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery, keď svojvoľne predpokladala, že opatrenie pomoci bolo oznámené po lehote. Keďže nariadenie č. 1177/2002 neobsahovalo nijakú lehotu na oznamovanie opatrení pomoci a vzhľadom na to, že žalobkyňa uzavrela do 31. marca 2005 zmluvy, ktoré spĺňali hmotnoprávne podmienky tohto nariadenia, Komisia nemohla odmietnuť schválenie oznámeného opatrenia pomoci bez toho, aby tým neohrozila legitímnu dôveru žalobkyne.
- 24 Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia neuviedla, ako dať do súladu realizáciu cieľov nariadenia č. 1177/2002 s tým, že talianska vláda nebola fyzicky schopná oznámiť v deň skončenia platnosti tohto nariadenia pomoc spojenú so zmluvami, o ktorých

nevedela, kedy budú uzavreté, a teda o nich ani nemohla vedieť, keďže nariadenie č. 1177/2002 stanovilo právo uzavrieť ich do 31. marca 2005.

- 25 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že ani systém kontroly štátnej pomoci stanovený v Zmluve, ani nariadenie č. 1177/2002 neurčujú lehotu, v ktorej treba oznámiť opatrenia pomoci na základe článku 88 ods. 3 ES.
- 26 Na základe zásady subsidiarity je totiž výlučne vecou talianskych orgánov, aby zvolili dátum oznámenia opatrenia pomoci v závislosti od toho, či poznajú rozpočet požadovaný na uplatnenie nariadenia č. 1177/2002, a vzhľadom na zvyčajne predpokladané rozpočtové postupy. Zdá sa, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, keď zamenila deň ukončenia platnosti nariadenia č. 1177/2002, teda 31. marec 2005, a považovala ho za zhodný s lehotou, ktorú členské štáty mali na stanovenie financovania schém pomoci.
- 27 Komisia navrhuje, aby bol tento žalobný dôvod zamietnutý.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 28 V prvom rade, pokiaľ ide o výhradu, že bod 34 napadnutého rozhodnutia je nedostatočne odôvodnený, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí byť prispôbené charakteru sporného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, umožňujúce dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu vykonávať svoje preskúmanie. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, na povahu uvádzaných dôvodov, ako aj na záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto

vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 230 ES, musí byť posudzovaná nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2008, Chronopost/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, Zb. s. I-4777, bod 88 a tam citovanú judikatúru).

- 29 V prejednávanej veci v bodoch 33 a 34 napadnutého rozhodnutia Komisia vysvetlila, z akých dôvodov zastávala názor, že judikatúra, na ktorú sa odvolávala talianska vláda, nebola relevantná na vyriešenie otázky existencie legitímnej dôvery talianskej vlády, pokiaľ ide o zlučiteľnosť oznámeného opatrenia so spoločným trhom.
- 30 Odôvodnenie, ktoré je údajne nedostatočné, sa nachádza v bodoch 11, 25 a 26 napadnutého rozhodnutia, ktoré obsahujú dôvody, na základe ktorých sa Komisia domnievala, že nariadenie č. 1177/2002 sa neuplatňovalo na oznámené opatrenie pomoci, konkrétne z toho dôvodu, že už bolo neplatné.
- 31 Ďalej, pokiaľ ide o dôvodnosť prístupu Komisie, je nesporné, že v napadnutom rozhodnutí Komisia prijala záver, že nariadenie č. 1177/2002 nemohlo slúžiť ako právny základ pre posúdenie oznámeného opatrenia, pretože jeho platnosť sa skončila 31. marca 2005 (body 11, 25 a 26 napadnutého rozhodnutia).
- 32 Pokiaľ ide o časovú pôsobnosť právnej normy v prípade neexistencie prechodných ustanovení, v prejednávanej veci treba rozlíšiť normy upravujúce právomoc a hmotnoprávne normy.

- 33 Pokiaľ ide o normy upravujúce právomoc inštitúcií Únie, z judikatúry vyplýva, že ustanovenie predstavujúce právny základ aktu, ktoré oprávňuje inštitúciu Únie na prijatie predmetného aktu, musí platiť v okamihu jeho prijatia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. apríla 2000, Komisia/Rada, C-269/97, Zb. s. I-2257, bod 45).
- 34 V prejednáwanej veci je to práve článok 88 ES, ktorý predstavuje právny základ právomoci Komisie pre prijímanie rozhodnutí v oblasti štátnej pomoci a ktorý ju trvalo splnomocňuje od roku 1968 na rozhodovanie o zlučiteľnosti opatrení pomoci so spoločným trhom z pohľadu článku 87 ES.
- 35 Pokiaľ ide o hmotnoprávne normy, od nadobudnutia ich účinnosti upravujú všetky budúce účinky situácií, ktoré vznikajú na základe skorších právnych predpisov. Hmotnoprávne normy sa preto neuplatňujú na účinky, ktoré vznikli pred nadobudnutím ich účinnosti, okrem situácií, keď sú splnené výnimočné podmienky na retroaktívne uplatňovanie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 14. apríla 1970, Brock, 68/69, Zb. s. 171, bod 6; z 29. januára 2002, Pokrzeptowicz-Meyer, C-162/00, Zb. s. I-1049, bod 49, a z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 119; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. februára 2007, Simões Dos Santos/ÚHVT, T-435/04, Zb. VS s. II-A-2-427, bod 100, a z 12. septembra 2007, González y Díez/Komisia, T-25/04, Zb. s. II-3121, bod 70).
- 36 Pokiaľ ide o oznámenú, ale neposkytnutú pomoc, v rámci systému kontroly štátnej pomoci Únie sa okamih vzniku účinkov plánovanej pomoci zhoduje s okamihom rozhodnutia Komisie o zlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom. Pravidlá, zásady a kritériá posúdenia zlučiteľnosti štátnej pomoci účinné v čase prijatia rozhodnutia Komisiou možno totiž v zásade považovať za lepšie prispôsobené kontextu hospodárskej súťaže (rozsudok Súdneho dvora z 11. decembra 2008, Komisia/Freistaat

Sachsen, C-334/07 P, Zb. s. I-9465, body 50 až 53). Je to tak z toho dôvodu, že dotknutá pomoc má za následok skutočné výhody alebo nevýhody na vnútornom trhu až od okamihu jej schválenia Komisiou.

- 37 Na druhej strane na pomoc poskytnutú protiprávne bez predchádzajúceho oznámenia sa uplatňujú hmotnoprávne normy, ktoré sú účinné v okamihu poskytnutia pomoci, pretože výhody a nevýhody vyvolané takou pomocou sa prejavia v období, počas ktorého bola dotknutá pomoc poskytovaná (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. apríla 2008, *SIDE/Komisia*, T-348/04, Zb. s. II-625, body 58 až 60).
- 38 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci Komisii nemožno vytýkať, že neuplatnila nariadenie č. 1177/2002, pokiaľ plánovaná pomoc bola oznámená, ale nebola poskytnutá. Skutočné výhody a nevýhody oznámeného opatrenia pomoci na spoločnom trhu sa totiž nemohli prejaviť pred prijatím napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo prijaté po tom, čo 31. marca 2005 uplynula platnosť nariadenia č. 1177/2002.
- 39 Tvrdenie, podľa ktorého článok 4 nariadenia č. 1177/2002 stanovuje, že sa uplatňuje na zmluvy uzavreté do 31. marca 2005, nevyvracia záver, že nariadenie č. 1177/2002 sa neuplatňovalo na oznámené opatrenie. Článok 4 nariadenia č. 1177/2002 totiž spresňuje rovnako ako jeho článok 2 hmotnoprávne podmienky, ktoré treba splniť, aby Komisia mohla na základe tohto nariadenia prijať rozhodnutie, ktorým vyhlási pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom. Časová pôsobnosť tohto nariadenia sa však riadi jeho článkom 5 a zásadami uvedenými v bodoch 33 až 36 vyššie.
- 40 Je nesporné, že skutočnosť, že okamih určujúci uplatniteľné hmotnoprávne normy sa zhoduje, pokiaľ ide o oznámenú, ale neposkytnutú pomoc, s prijatím rozhodnutia Komisie o zlučiteľnosti tejto pomoci, vedie k tomu, že táto inštitúcia môže – zmenou dĺžky preskúmania oznámeného opatrenia pomoci – vyvolať uplatnenie hmotnoprávnej normy, ktorá nadobudla účinnosť až po oznámení predmetného opatrenia

pomoci Komisii. Táto hypotéza, ktorá ale v prejednávanej veci nenastala, lebo opatrenie pomoci bolo oznámené až po uplynutí platnosti nariadenia č. 1177/2002, nemôže odôvodniť výnimku zo zásady, podľa ktorej nové hmotnoprávne normy od nadobudnutia svojej účinnosti upravujú všetky budúce účinky situácií, ktoré vznikli na základe starých noriem.

41 V tejto súvislosti treba uviesť, že možnosť Komisie vybrať si medzi uplatnením novej alebo starej normy je vymedzená a vyvážená jednak skutočnosťou, že členské štáty disponujú voľnou úvahou v súvislosti s časom oznámenia opatrení pomoci, a jednak skutočnosťou, že článok 4 nariadenia č. 659/1999 vyzýva Komisiu, aby v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných konala obozretne (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. novembra 2004, Ferriere Nord/Komisía, T-176/01, Zb. s. II-3931, bod 62 a tam citovanú judikatúru).

42 Skutočnosť, že členské štáty museli oznámiť plánované opatrenia pomoci pred uplynutím platnosti nariadenia č. 1177/2002 a pred podpísaním všetkých oprávnených zmlúv, aby mohli využiť uplatňovanie tohto nariadenia, nemôže spochybniť uplatňovanie zásad upravujúcich časovú pôsobnosť hmotnoprávných noriem na systém kontroly štátnej pomoci Únie. Systém predbežnej kontroly opatrení štátnej pomoci sa totiž vyznačuje tým, že oznámenia musia nevyhnutne obsahovať aj odhad celkovej výšky plánovanej pomoci. Platí to obzvlášť v prípade prevádzkovej pomoci, o ktorú ide vo veci samej.

43 Okrem toho ani tvrdenie, že Komisia uplatnila nariadenie č. 1177/2002 po 31. marci 2005, aby schválila žiadosť o predĺženie dodacej lehoty, nevyvracia záver, že nariadenie č. 1177/2002 sa na oznámené opatrenie pomoci neuplatňovalo. Treba zdôrazniť, že výklad a uplatnenie právnej normy Komisiou v nijakom prípade nezaväzujú

Všeobecný súd. Zároveň treba konštatovať, že rozhodnutie, na ktoré žalobkyňa odkazuje (pozri bod 21) sa týka – na rozdiel od prejednávanej veci – situácie, ktorej právny rámec bol s konečnou platnosťou stanovený do 31. marca 2005, a to na základe rozhodnutia o schválení z roku 2004.

- 44 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, treba zdôrazniť, že je zjavne nedôvodné. Skutočnosť, že nariadenie č. 1177/2002 sa neuplatňuje na oznámené opatrenie pomoci, nevyplyva z uplatnenia voľnej úvahy. Dôvod, pre ktorý sa na zmluvy uvedené v oznámenom opatrení nemôže vzťahovať pomoc na základe nariadenia č. 1177/2002, je teda výlučne spojený s dočasným charakterom tohto nariadenia a so skutočnosťou, že Talianska republika neoznámila dotknuté opatrenie takým spôsobom, aby Komisia mohla prijať rozhodnutie ešte pred uplynutím platnosti nariadenia.
- 45 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že Komisia porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery, treba konštatovať, že nariadenie č. 1177/2002 neobsahuje ustanovenia, ktoré by zbavovali členské štáty ich povinnosti oznámenia podľa článku 88 ods. 3 ES, ani ustanovenia, ktorými by sa menili s ňou súvisiace vymedzenia pojmov, akým je napríklad pojem zmena existujúcej pomoci. Toto nariadenie naopak stanovuje, že jeho uplatňovanie podlieha dodržiavaniu ustanovení článku 88 ES a nariadenia č. 659/1999. Rozhodnutie o schválení z roku 2004, ktoré sa zakladá na nariadení č. 1177/2002, preto v žiadnom prípade nemohlo vyvolať legitímnu dôveru nad rámec toho, čo v ňom bolo výslovne uvedené, teda schválenie poskytnutia pomoci v celkovej výške 10 miliónov eur Talianskou republikou.
- 46 Vzhľadom na uvedené, a keďže neexistujú prechodné ustanovenia o predĺžení časovej pôsobnosti nariadenia č. 1177/2002, treba prvý žalobný dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení oznámeného opatrenia pomoci

Tvrdenia účastníkov konania

- ⁴⁷ Žalobkyňa po prvé tvrdí, že Komisia nemala právomoc preskúmať zlučiteľnosť oznámeného opatrenia pomoci so spoločným trhom, pretože táto požiadavka nie je v nariadení č. 1177/2002 stanovená. Toto nariadenie je totiž podľa nej výsledkom naliehavej situácie na trhu v zmysle článku 87 ods. 3 písm. e) ES, čo patrí do právomoci Rady.
- ⁴⁸ V tejto súvislosti tvrdí, že úloha Komisie pri posudzovaní zlučiteľnosti opatrení pomoci z hľadiska odlišného režimu stanoveného Radou na základe článku 87 ods. 3 písm. e) ES sa obmedzuje na overenie dodržiavania podmienok vymedzených Radou, ktoré v prejednávanej veci bolo zabezpečené.
- ⁴⁹ Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa nesprávne oprela o článok 4 ods. 2 nariadenia č. 794/2004 pri svojom závere, že oznámené opatrenie pomoci predstavuje novú pomoc. V tejto súvislosti tvrdí, že nariadenie č. 1177/2002 bolo právnou normou vyššej právnej sily ako nariadenie č. 794/2004. Toto nariadenie preto nemôže obmedziť uplatňovanie nariadenia č. 1177/2002. Naopak, nariadenie č. 794/2004 sa má vykladať vo svetle účelu nariadenia č. 1177/2002, čiže vo svetle podpory európskych lodníc, ktoré čelia kórejskej nekalej hospodárskej súťaži.
- ⁵⁰ Po tretie žalobkyňa spochybňuje dôvodnosť dôvodu uvedeného v bode 23 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého „zvýšenia rozpočtu schválenej schémy (okrem

okrajových zvýšení vo výške menej ako 20 %) musia mať vplyv na hospodársku súťaž, pretože umožňujú členskému štátu, aby poskytol viac pomoci, ako pôvodne schválil“. Oznámené opatrenie pomoci podľa nej nemohlo mať vplyv na hospodársku súťaž, keďže tento vplyv sa prejavil už skôr, keď hospodárske subjekty uzavreli zmluvy o lodoch do roku 2005 po prijatí nariadenia č. 1177/2002.

- 51 Skutočnosť, že kórejské lodenice mohli utrpieť ujmu, nie je podľa žalobkyne relevantná, pretože táto skutočnosť predstavuje presne účel nariadenia č. 1177/2002. Okrem toho oznámené opatrenie pomoci neznamenalo skutočné zvýšenie rozpočtu „existujúcej pomoci“, pretože zmluvy dotknuté týmto opatrením nemohli nikdy využívať dotknutú schému pomoci.
- 52 Po štvrté žalobkyňa zdôrazňuje, že refinancovanie talianskej vlády, teda oznámené opatrenie pomoci, treba považovať za priamy dôsledok nariadenia č. 502/2004, ktorým sa predĺžilo uplatňovanie nariadenia č. 1177/2002 a vyvolala sa potreba refinancovania. Bolo by preto nesprávne považovať oznámené opatrenie pomoci za novú schému odlišujúcu sa od schémy, ktorá je predmetom rozhodnutia o schválení z roku 2004.
- 53 Komisia popiera tvrdenia žalobkyne.
- 54 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého oznámené opatrenie pomoci nemohlo mať žiadny vplyv na hospodársku súťaž, Komisia sa odvoláva na jeho neprípustnosť. Podľa Komisie sa v žalobe uvádza porušenie článku 4 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 794/2004, pričom v replike sa vytyka neexistencia nebezpečenstva vplyvu na

hospodársku súťaž, a v dôsledku toho nesplnenie požiadaviek článku 87 ods. 1 ES. Ide teda o nový dôvod, ktorý nespĺňa podmienky článku 44 ods. 1 písm. c) a článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 55 V prvom rade treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou. Hoci žalobkyňa v žalobe uviedla na podporu tohto žalobného dôvodu predovšetkým to, že z hierarchie dotknutých právnych noriem vyplýva, že článok 4 ods. 2 nariadenia č. 794/2004 sa nemohol uplatniť na oznámené opatrenie pomoci, rovnako predložila aj tvrdenie, že oznámené opatrenie pomoci nemohlo zmeniť podmienky hospodárskej súťaže.
- 56 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne predložené v rámci tohto žalobného dôvodu treba považovať za prípustné v celom rozsahu.
- 57 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto žalobného dôvodu, treba hneď na úvod zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého nariadenie č. 1177/2002 zbavilo Komisiu právomoci preskúmať zlučiteľnosť oznámeného opatrenia pomoci so spoločným trhom.
- 58 Po prvé právomoc Komisie v tejto súvislosti je zakotvená v Zmluve ES a nariadením ju nemožno spochybniť.

- 59 Po druhé, ako sa už konštatovalo pri preskúmaní prvého žalobného dôvodu, nariadenie č. 1177/2002 sa na oznámené opatrenie pomoci neuplatňovalo.
- 60 Po tretie aj za predpokladu, že by sa nariadenie č. 1177/2002 uplatňovalo na oznámené opatrenie pomoci, treba zdôrazniť, že základom nariadenia č. 1177/2002 je článok 87 ods. 3 písm. e) ES. Pomoc, na ktorú sa vzťahuje, preto predstavuje len jednu z kategórií pomoci, ktoré „možno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom“. Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1177/2002 pritom presne preberá toto znenie.
- 61 Preto aj keď takú pomoc možno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, neznamená to, že taká aj nevyhnutne je (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. októbra 1996, IJssel-Vliet, C-311/94, Zb. s. I-5023, body 26 až 28).
- 62 Je totiž na Komisii, aby podľa článku 88 ods. 3 ES overila, či pomoc spĺňa všetky podmienky na to, aby bola zlučiteľná so spoločným trhom. Potvrdzuje to aj článok 3 nariadenia č. 1177/2002, ktorý výslovne stanovuje, že na dotknutú pomoc sa vzťahuje článok 88 ES a nariadenie č. 659/1999.
- 63 Zo všetkých týchto úvah týkajúcich sa právomoci Komisie vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia mala právomoc v prejednávanej veci posúdiť zlučiteľnosť oznámeného opatrenia pomoci so spoločným trhom a nijaká právna norma jej nebránila oprieť sa o nariadenie č. 794/2004.
- 64 Pokiaľ ide o spochybnenie kvalifikácie oznámeného opatrenia pomoci ako novej pomoci, treba pripomenúť, že rozsah pojmu zmena existujúcej pomoci je vymedzený vzhľadom na právny základ, ktorý zaviedol existujúcu schému pomoci (rozsudok

Súdneho dvora z 27. marca 1984, Komisia/Taliansko, 169/82, Zb. s. 1603, body 9 a 10, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, Keller a Keller Meccanica/Komisia, T-35/99, Zb. s. II-261, body 61 a 62).

- ⁶⁵ Zákon č. 350/2003, ktorý spresnil, že počiatočný rozpočet schémy pomoci predstavoval 10 miliónov eur, bol v prejednávanej veci súčasťou podkladov, ktoré Talianska republika predložila na preskúmanie Komisii v konaní, ktoré viedlo k rozhodnutiu o schválení z roku 2004. Z toho vyplýva, že prijatie zákona č. 244/2007, ktorý stanovil, že schému pomoci treba zvýšiť o 10 miliónov eur, skutočne viedlo ku kvalifikácii oznámeného opatrenia pomoci ako novej pomoci v zmysle judikatúry.
- ⁶⁶ Na doplnenie treba pripomenúť, že predpoklad, na ktorom sa zakladá výhrada žalobkyne, teda že v okamihu poskytnutia pomoci už nemohlo dôjsť k zmene hospodárskej súťaže, pretože vplyv na hospodársku súťaž už bol vyvolaný v okamihu uzavretia zmlúv v roku 2005 (pozri bod 50), je – ako už bolo uvedené v bodoch 36 až 38 – nesprávny.
- ⁶⁷ Na záver tvrdenie žalobkyne, že oznámené opatrenie pomoci nemožno považovať za novú pomoc, pretože je priamym dôsledkom nariadenia č. 502/2004, ktorým sa predĺžilo uplatňovanie nariadenia č. 1177/2002 a vyvolala sa potreba refinancovania schémy pomoci z roku 2004, je irelevantné. Nariadenie č. 502/2004 síce predĺžilo uplatňovanie nariadenia č. 1177/2002, ale nezaviedlo nijakú výnimku z povinnosti oznámiť zmenu pomoci, ako ju stanovuje článok 88 ods. 3 ES a článok 3 nariadenia č. 1177/2002.
- ⁶⁸ Z uvedeného vyplýva, že aj druhý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na skutočnosti, že odporúčanie OUS z 20. júna 2005 nie je relevantné

Tvrdenia účastníkov konania

⁶⁹ Žalobkyňa v podstate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je chybné, pretože nesprávne stanovuje, že odporúčanie OUS z 20. júna 2005 bránilo schváleniu oznámeného opatrenia pomoci. Stanovisko Komisie v napadnutom rozhodnutí totiž vedie k retroaktívnemu použitiu odporúčania OUS z 20. júna 2005 na zmluvy podpísané do 31. marca 2005, ktorých zmluvné strany mali legitímnu dôveru v to, že sa uplatní nariadenie č. 1177/2002. Odporúčanie OUS z 20. júna 2005 však nemalo hrať pri preskúmaní oznámeného opatrenia pomoci Komisiou nijakú úlohu.

⁷⁰ Komisia navrhuje zamietnutie tohto žalobného dôvodu.

Posúdenie Všeobecným súdom

⁷¹ Treba konštatovať, že z bodu 26 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia považovala oznámené opatrenie pomoci za nezlučiteľné so spoločným trhom jednak z toho dôvodu, že sa skončila platnosť nariadenia č. 1177/2002, a jednak z toho dôvodu, že neexistoval iný právny základ, na ktorom sa rozhodnutie o zlučiteľnosti mohlo zakladať.

⁷² V bode 37 napadnutého rozhodnutia Komisia v odpovedi na tvrdenie Talianskej republiky uvedené v bode 35 toho istého rozhodnutia uviedla, že 20. júla 2005 Spoločenstvo oznámilo WTO, že platnosť nariadenia č. 1177/2002 sa skončila 31. marca

2005 a že členské štáty už nemôžu poskytovať pomoc na jeho základe. Komisia v tejto súvislosti dospela k záveru, že toto oznámenie WTO predstavovalo záväzok zo strany Spoločenstva voči WTO zastaviť uplatňovanie nariadenia č. 1177/2002.

- ⁷³ Zo spoločného výkladu bodov 26 a 37 napadnutého rozhodnutia preto vyplýva, že Komisia v ňom zastávala názor, že prípadné schválenie oznámeného opatrenia pomoci by bolo jednak nezlučiteľné so spoločným trhom a jednak v rozpore so záväzkami Spoločenstva voči WTO, pričom záver o nezlučiteľnosti oznámeného opatrenia so spoločným trhom predstavoval odlišné a samostatné posúdenie, ktoré predchádzalo posúdeniu zodpovednosti Spoločenstva voči WTO.
- ⁷⁴ Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod žalobkyne nemôže uspieť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nedostatočnom a neexistujúcom odôvodnení

Tvrdenia účastníkov konania

- ⁷⁵ Vo svojom štvrtom žalobnom dôvode žalobkyňa po prvé tvrdí, že bod 25 napadnutého rozhodnutia je nedostatočne odôvodnený, pretože sa „všeobecne odvoláva na

neexistenciu právneho základu, ktorý umožňuje schváliť [oznámené opatrenie] len na základe jednoduchého odkazu na ukončenie platnosti nariadenia [č. 1177/2002] 31. marca 2005“. Podľa žalobkyne je toto nedostatočné odôvodnenie spojené s neexistenciou odôvodnenia v rozsahu, v akom sa v napadnutom rozhodnutí nepreskúmava vzťah medzi nariadením č. 1177/2002 a nariadením č. 794/2004 z hľadiska cieľov sledovaných Radou, ako aj hierarchie právnych noriem.

⁷⁶ V replike žalobkyňa uvádza, že body 19 až 24 napadnutého rozhodnutia sa vyznačujú nedostatočným odôvodnením, pretože nevysvetľujú jednak vzťah medzi oznámeným opatrením pomoci a nariadením č. 1177/2002, jednak vzťah medzi poskytnutím pomoci a jej vplyvom na hospodársku súťaž v roku 2005.

⁷⁷ Žalobkyňa rovnako tvrdí, že tvrdenia Komisie, podľa ktorých po prvé nariadenie č. 1177/2002 nepredstavovalo platný právny základ pre preskúmanie oznámeného opatrenia pomoci, po druhé talianska vláda neoznámila opatrenie pomoci počas účinnosti nariadenia č. 1177/2002 a po tretie schválenie oznámeného opatrenia pomoci predstavovalo porušenie medzinárodných záväzkov Spoločenstva, nie sú odôvodnené.

⁷⁸ Komisia zastáva názor, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasne a dostatočne vyplývajú úvahy, z ktorých vychádzala pri posúdení oznámeného opatrenia pomoci. Okrem toho uvádza, že tvrdenia žalobkyne v replike sú neprípustné, pretože sa týkajú záveru Komisie o tom, že oznámené opatrenie pomoci predstavuje novú pomoc. Žalobkyňa pritom tento aspekt napadnutého rozhodnutia vo svojej žalobe nekritizovala.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 79 Na úvod treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou, pretože žalobkyňa vo svojej žalobe výslovne spochybnila kvalifikáciu oznámeného opatrenia pomoci ako novej pomoci. Všetky tvrdenia žalobkyne predložené v rámci tohto žalobného dôvodu preto treba považovať za prípustné.
- 80 Pokiaľ ide o výhradu namierenú proti bodu 25 napadnutého rozhodnutia, treba ju zamietnuť ako nedôvodnú. Odôvodnenie Komisie, pokiaľ ide o právny rámec použiteľný na oznámené opatrenie pomoci, ako aj jeho nezlučiteľnosť so spoločným trhom dostatočne jasne vyplývajú z bodov 11 a 25 až 35 napadnutého rozhodnutia.
- 81 Okrem toho treba zamietnuť ako nedôvodné tvrdenia, podľa ktorých napadnuté rozhodnutie neupravuje vzťah medzi nariadením č. 1177/2002 na jednej strane a oznámeným opatrením pomoci a nariadením 794/2004 na druhej strane. Ako sa konštatovalo vyššie, Komisia v napadnutom rozhodnutí zastávala názor, že nariadenie č. 1177/2002 sa už neuplatňovalo a nebolo viac relevantné pre preskúmanie oznámeného opatrenia pomoci. Z toho dôvodu a vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 28 Komisia nemusela vysvetľovať, ako nazerala na spojenie medzi nariadením, ktoré sa podľa nej v prejednávanej veci neuplatňovalo, a normami, ktoré chcela uplatniť.
- 82 Pokiaľ ide o výhradu týkajúcu sa údajného nedostatočného odôvodnenia vzťahu medzi poskytnutím pomoci a jej vplyvom na hospodársku súťaž v roku 2005, treba konštatovať, že žalobkyňa ňou v skutočnosti spochybňuje len kvalifikáciu oznámeného opatrenia pomoci Komisiou ako novej pomoci. Ako sa už konštatovalo v bodoch 63 až 66, túto výhradu nemožno prijať.
- 83 V súvislosti s tromi výhradami uvedenými v bode 77 treba napokon konštatovať, že vzhľadom na body 26 a 34 napadnutého rozhodnutia sú prvé dve z nich zjavne nedôvodné a tretia je bezpredmetná.

- 84 V bodoch 26 a 34 napadnutého rozhodnutia totiž Komisia vysvetľuje, že nariadenie č. 1177/2002 nebolo platné v okamihu prijatia napadnutého rozhodnutia a že judikatúra, ktorú talianska vláda citovala v bode 33 napadnutého rozhodnutia, nebola relevantná na vyriešenie otázky existencie legitímnej dôvery talianskych orgánov.
- 85 Pokiaľ ide o poslednú výhradu, treba pripomenúť, že článok 1 napadnutého rozhodnutia spresňuje, že oznámené opatrenie pomoci nemožno vykonať, pretože nie je zlučiteľné so spoločným trhom. Ako vyplýva z bodu 26 napadnutého rozhodnutia, Komisia sa neopierala o medzinárodný záväzok Spoločenstva, keď dospela k záveru, že oznámené opatrenie pomoci je nezlučiteľné so spoločným trhom. Z toho vyplýva, že prípadné nedostatočné odôvodnenie, pokiaľ ide o rozpor medzi medzinárodným záväzkom Spoločenstva a oznámeným opatrením pomoci, nemohlo mať nijaký vplyv na výrokovú časť napadnutého rozhodnutia, a preto treba túto výhradu vyhlásiť za bezpredmetnú.
- 86 Z uvedeného vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť ako celok.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad riadnej správy vecí verejných, kontradiktórnosti a dodržiavania práv na obranu

Tvrdenia účastníkov konania

- 87 Žalobkyňa uvádza, že Komisia tým, že nezohľadnila jej vyjadrenia počas správneho konania (pozri bod 11), porušila zásady riadnej správy vecí verejných, kontradiktórnosti a dodržiavania práv na obranu.

88 Komisia navrhuje zamietnutie tohto žalobného dôvodu.

Posúdenie Všeobecným súdom

89 Všeobecný súd zastáva názor, že Komisia si splnila svoje procesné povinnosti voči žalobkyni tým, že v júni 2008 uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* rozhodnutie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES a vyzvala všetky zúčastnené strany, aby predložili svoje vyjadrenia k oznámenému opatreniu pomoci v lehote jedného mesiaca (pozri v tomto zmysle rozsudok Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, body 80 až 84). Z tohto dôvodu a vzhľadom na primárnu povinnosť Komisie, ktorou bolo prijatie rozhodnutia v primeranej lehote voči Talianskej republike, ju nemožno kritizovať za to, že neprihliadla na vyjadrenia, ktoré žalobkyňa predložila viac než tri mesiace po stanovenej lehote.

90 Treba preto prijať záver, že aj piaty žalobný dôvod je nedôvodný.

91 Z toho vyplýva, že žaloba sa musí ako celok zamietnuť.

O trovách

92 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Cantiere navale De Poli SpA je povinná nahradiť trovy konania.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Wahl

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. februára 2011.

Podpisy